

Зона (поясъ), *sf. Géom. H. nat.* la zone.
Зондъ, *sm. Chir.* la sonde, éprouvette *f*; ||
 опытвамъ съ —, *va. Chir.* sonder.
Зоографически, *adj.* zoographique.
Зоографія (описане животны), *sf.* la zoo-
 graphie. [zoographe].
Зоографъ (описовачъ на животны), *sm.* un
 зоолитъ (скаменено животно), *sm.* le
 zoolithe.
Зоологически, *adj.* zoologique.
Зоологія (животнословіе), *sf.* la zoologie.
Зоологъ, *sm.* un zoologiste et zoologue.
Зоотомически, *adj.* zootomique.
Зоотомія (разснопяване животны), *sf.* la
 zootomie. [zoophyte].
Зоофитъ (животно-растене), *sm. H. nat.* le
 Зора, *sf.* l'aurore *f*; || пукнуване —, l'avant-
 jour *m*, la pointe du jour.
Зорать, *sm. t.* l'exprès *m*.
Зорница, *sf.* le lucifer, étoile matinière *f*.
Зоръ, *sm. t.* (voyez Усиліе).
Зьрзаланка, *sf.* (voyez Боклажи гарга).
Зьркала, *sm. pl.* fig. la vue.
Зьрно, *sm.* le grélon: 1. (*u* на бройница),
 le grain; 2. *fig.* la moelle, élixir *m*; 3. *Chim.*
 bouton de fin; 4. валяне на -на баруть,
 le grenage; 5. отдѣлене -на отъ класъ,
 le dépiquage; 6. отдѣлямъ -на отъ класъ,
va. dépiquer; 7. пуца -на, *v. imp.* il grene;
 8. смѣсъ различни -на, le farrago.
 — приличень, *adj.* *H. nat.* grenu.
 — ѣдечень, *adj.* *H. nat.* granivore.
Зьрнца (но кожа), *sm. pl.* peau ou chair de
 poule *f*; || (конфекты), la pastille; || на
 — масло, grenu, *adj.*
Зьръце, *sm. dim.* le grain.
Зумрудъ, *sm.* l'émeraude; -день, d'émeraude.
Зурла, *sf.* le bec, le muse; 1. *pop.* la gueule;
 2. *fat.* le museau; 3. *Vén.* le flaire; 4.
 (саполъ у филъ, у буболечки), la trompe;
 5. (свинска), le groin; 6. свалямъ кош-
 ничка отъ — на куче, *va.* demuser.
Зурлоносъ, *sm. mamm.* le coati.
Зьвка, *sf.* l'hiatus *m*.
Зьпало, *s.* un bâilleur.
 — човѣкъ, *sm.* un badaud.
Зьпнамъ, *vn.* bayer, gober du vent; 1. *fat.*
 flâner, badauder; 2. (съ уста), *pop.* mu-
 sarder; || *fat.* musier.
Зьпнане, *sm.* la musarderie et musardise, la
 badauderie; || (съ уста), la flânerie.
Зьпнію, *s.* un bâilleur, bayeur, flâneur *m*; ||
fat. musard, arde *s*.
Зьпнать, *adj.* béant.
Зья, *vn.* bayer, bâiller; || оставямъ да зье
 малко врата, *va.* entre-bâiller.
Зьяне, *sm.* le bâillement, la badauderie; ||
 l'oscitation *f*.
Зьятелень, *adj.* *Méd.* oscitant.
Зюмбуль, *sm.* plante, fleur-de-lis; || укра-

сывамъ съ —, *va. Blas.* fleurdeliser; || наки-
 чень съ —, *Blas.* florencé, *adj.*.
Зюнгин, *sf. pl.* (voyez Стрѣмени et Пражки).
Зюйдъ (югъ), *sm.* le sud.
 — вестень-вестъ, *sm. Mar.* le sud-ouest-
 quart-ouest.
 — вестъ, *sm.* le sud-ouest.
 — зюйдъ-остъ, *sm.* le sud-sud-est.
 — остень-остъ, *sm. Mar.* le sud-est-quart-est.
 — остъ *sm.* le sud-est.
Зянь, *sm. t.* (voyez Щета).
Зьбалець, *sm.* le mors, frein, bridon, ban-
 quet *m*; 1. (за конь), l'embouchure *f*; 2.
 видъ —, le mastigadour; 3. хълбочень
 ремькъ на —, le porte-mors; 4. захваца
 -тъ (за конь), *va.* prendre le mors aux dents.
Зьбато колецце (потикъ на други), *sm.*
Méc. la lanterne.
Зьбень, *adj.* *Anat.* dentaire; || *Gram.* dental;
 || -бна буква, *sf.* la dentale.
 — корень, *sm.* plante, la dentelaire.
 — лѣкаръ (дантистъ), *sm.* un dentiste.
Зьбенце, *sr.* *Bot.* la denticule.
Зьбець, *sm.* le lambrequin; 1. *Méc.* la sam-
 me; 2. *Mar.* le redent; 3. *pl.* -бцы (на ко-
 лела), la denture; 4. съ -бцы, *Blas.* cré-
 nelé; 5. поставямъ -бцы на зидъ, *va.* cré-
 neler; 6. съ -бцы наопако, *Blas.* ba-
 stillé, *adj.* [cure-dents *f*.
Зьбна трѣва, *sf.* le visage ou herbe aux
Зьбны клещи, *sf. pl.* *Chir.* le pelican.
Зьбоболь *m. u -ліе*, *n. Méd.* l'odontalgie *f*; ||
 цѣръ ради —, odontalgique, *adj.* *m*.
Зьбовадителны клещи, *sf. pl.* *Chir.* le
 tire-racine.
Зьбообразень, *adj.* *Anat.* odontoïde.
Зьбоприличень, *adj.* dentiforme.
Зьбоскаль (пилецъ), *sm.* le moqueur.
Зьбочистилка, *sf.* le cure-dent, brosse à
 dents *f*.
Зьбрь или Урь, *sm. mamm.* l'ure ou aurochs *m*.
Зьбчатка, *sf.* poisson, le loup. [denticulé].
Зьбчасть, *adj.* *Bot.* crénelé; || съ -бцы, *Bot.*
Зьбче, *sm.* *Archit.* le denticule.
Зжьбъ, *sm.* la dent; 1. кѣтнякъ —, dent
 machelière ou molaire; 2. млѣчень —,
 dent de lait; 3. мѣдростень —, dent de
 sagesse; 4. (за излжкване), dent-de-loup;
 5. (на колело), *Méc.* l'alluchon *m*; 6. (по-
 растналъ надъ други), la surdent; 7.
 (отъ филова кость), dent osanore; 8.
 лѣвски —, plante, dent-de-lion; 9. *pl.* -бы,
 la denture; || *fat.* le dentier; 10. изваж-
 дачъ на —, un arracheur de dent; 11. изро-
 невамъ или строшавамъ —, *va.* édentier;
 12. (на мѣдростъ-та), *Anat.* dents opsi-
 gones; 13. редъ направены —, le dentier;
 14. прахъ за чистене —, dentifrice, *adj.* *m*;
 15. изростване —, la dentition; 16. ни-
 кнене —, éruption de dents; 17. падане —,